

III.

Po úspěšně – ze strany USA, Evropské unie a NATO – cíleně vyprovokovaném vtažení Ruska do války na Ukrajině, podmíněné a určené především zájmy Spojených států a Velké Británie, bylo horlivě doprovázeno frázemi o tom, že to je poprvé od konce druhé světové války, kdy byla v Evropě opět rozpoutána válka. A to prý „barbarským Ruskem“. Byla to zlovolná lež, neboť bylo známo, že takovou válkou byla agrese NATO v Jugoslávii, a to již na počátku 90. let.

Nezákonná válka USA a NATO proti Jugoslávii v letech 1992, 1995 a 1999

Ano v 90. letech to byla válka Spojených států a NATO proti Jugoslávii, která se stala i první válkou v Evropě od konce druhé světové války.

Po převratech v socialistických zemích, pádu berlínské zdi v roce 1989 a zániku SSSR, se jako vlna tsunami šířily iluze o konci studené války, o světě v míru. Vše však bylo zcela jinak. Došlo k pravému opaku. *Spojeným státům šlo jen o „zahřívací kolo“, před odstarováním nekonečné série válek, konfrontací, destabilizací a „barevných revolucí“ – převratů, které byly zaměřené na rozšíření jejich moci, udržení dominantního postavení ve světě, které se právě naskytlo, když byl Sovětský svaz v troskách. Šlo o nastolení světovlády, nového „amerického století“, které právě prezident USA Georg H. W. Bush nazval „novým světovým řádem“,¹⁾ s cílem vybudování stálých amerických vojenských základů v Evropě, při zachování jimi řízeného a kontrolovaného NATO, rozšířeného o země bývalé Varšavské smlouvy.*

¹⁾ George H. V. Bush to vyhlásil na společném zasedání kongresu USA 11. září 1990: „V těchto pohnutých časech, náš... cíl – nový světový řád – může nastat. Dnes, kdy se nový svět snaží zplodit celkem jiný svět jako ten, který jsme poznali dodnes.“ (Dostupné z: http://www.biblioteca.leyades.net/sociopolitica/esp_sociopolnwo72.htm. Převzato: Engdahl F. W., *Islámský terorismus v službách CIA – USA*, Torden 2020, s. 246.)

NATO se mělo stát a také stalo „vojenskou super strukturou“ onoho, údajně „amerického století“.²⁾ (Engdahl F. W., *Islámský terorismus v službách CIA – USA*, Torden 2020, s. 112-113.)

²⁾ S tím ke konci 80. let západoevropská elita nepočítala. Naopak, „pokládala Spojené státy za impérium v závěrečném stádiu zániku. Americký průmysl byl v těch nejdůležitějších oblastech technologicky zastaralý, anebo nemoderní. Od ocelářství, automobilů, obráběcích strojů až po vesmírný program. Popřední banky, jako Citigroup, Chase a Wells Fargo zažívaly vážnou krizi.“ (Tamtéž s. 114.)

Tak se jedním z prvních cílů vojenské mašinerie „jediné supervelmoci“, Spojených států po pádu „Berlínské zdi“, stala Jugoslávská socialistická federativní republika. Nešlo o žádnou náhodu. Byly k tomu jimi (USA) vytvořeny sociálně ekonomické a politické předpoklady již v 80. letech. Vláda George H. V. Bushe použila MMF, aby nesplnitelné ekonomické podmínky, které byly koncem osmdesátých let předmětem jednání o splácení obrov-

Nespočetné války USA a NATO včera a dnes III.

(Od vzniku USA a NATO dodnes)



ského dolarového dluhu. Jugoslávie byla záměrně zatlačena do finanční a ekonomické krize. V roce 1988 měla obrovský zahraniční dluh ve výši 21 mld USD. Většina částky vznikla v době 70. a 80. let, kdy platila za dovoz ropy ve dvou (1973–74 a 1979) ropných krizích. Z důvodů požadavků MMF na privatizaci státních podniků, kleslo HDP Jugoslávie v roce 1990 o 7,5 % a o rok později o dalších 15 %. Průmyslová výroba klesla o 21 procent. Důsledkem byl bankrot více než 1 100 firem a více než 20 % nezaměstnanost v roce 1990. (Tamtéž s. 114, 116.)

V souladu s přísně tajnou direktivou NSDD 133, podepsanou prezidentem R. Reaganem (1981-1989), již v roce 1984 vyslaly USA do Jugoslávie řadu poradců ze soukromé, neziskové mimovládní organizace – National Endowment for Democracy (Národní nadace pro demokracii – NED), financované vládou USA.

Ta začala štědře vyplácet opoziční skupiny, mladé žurnalisty, odboráře, ekonomy – zastánce MMF, G-7 až po mimovládní organizace jako byla Sorosova nadace atd. Tyto **Washingtonské mimovládní organizace a MMF**, výrazně napomohly, v součinnosti s protivládní opozicí, nastartovat následující **politikou a ekonomickou krizi Jugoslávie**, jež vedla k jejímu rozkladu. (Tamtéž s. 115.)

Z iniciativy a v režii USA a nejpřednějších států NATO a EU, při zvláště aktivní roli Německa, došlo k vytvoření podmínek pro vyvolání **občanské války v zemi a k následným agresím, nezákonným válkám ze strany USA a NATO**. Rozbití této federace započalo již v létě 1991, když **Chorvatsko a Slovinsko vyhlásily 25. června nezávislost**. Jugoslávské vedení označilo štěpení za nezákonné a **vyslalo do Slovinska jednotky jugoslávské lidové armády s tanky**. Nešlo ovšem o nezákonnou, agresivní válku (jedné členské země OSN proti druhé), ale o **válku občanskou**. Kdy se však již většina jugoslávské armády neskládala z „přesvědčených a uvědomělých Jugoslávců“, ale z rozdílných etnik (Slovinců, Chorvatů, Makedonců, Srbů a kosovských Albánců), která již nepomýšlela na to „bít se tělem i duší za ideu, která už nebyla jejich“. **Válka ve Slovinsku trvala necelé dva týdny**.

Po stažení jugoslávské armády ze Slovinska, eskalovala situace v Chorvatsku, kde se pravoslavná srbská menšina postavila snahám o oddělení, odštěpeneckým tendencím (secesi), neboť se obávala diskriminace ze strany katolické většiny.

V Chorvatsku žilo mnoho Srbů, proto se Srbsko s osamostatněním a nezávislostí Chorvatska, nechťelo smířit.

Přes napjatou situaci, **Německo nezávislost Slovinska a Chorvatska** již 23. prosince 1991, uznalo. Čímž **podpořilo snahy o rozbití Jugoslávské federace, rozhoření občanské války**, která vzplála mezi katolickými Chorvaty a pravoslavnou Srbskou menšinou, podporovanou Srbskem.

Fašizoidní nacionalista (zaměřený agresivně proti Srbům a antisemita) **Franjo Tudjman**, kterého si Chorvaté zvolili za prezidenta, proces štěpení podněcoval a prohlašoval, že se Chorvaté nadále nesmějí mísit se Srby.

(Genser D., *Nezákonné války. Jak země NATO sabotují OSN. Kronika doby od Kuby po Sýrii*, GRADA PUBLISHING 2017, s. 158.)

Rok 1992

Šíření nenávisti mezi jednotlivými národy a národnostními skupinami sílila. Celkově řečeno: Jugoslávie se začala štěpit stále rychlejším tempem (v září 1991 vyhlásila nezávislost Makedonie, v říjnu 1991 následovalo vyhlášení nezávislosti Bosny-Hercegoviny). Ve zbytku Jugoslávie setrvalo už jen Srbsko. Bylo tak nuceno uznat, že Chorvatsko na své nezávislosti trvá a je dost vojensky silné, aby ji prosadilo. **9. ledna 1992** prohlásil prezident Milošević **válku v Chorvatsku za ukončenou**, protože „rozmístěním pozorovatelů OSN je zajištěna ochrana srbské menšiny před chorvatskými útoky“.

Po vyjednání příměří v Chorvatsku rozhodla RB OSN rezolucí č. 743 z 21. února o vyslání „modrých přileb“ na Balkán, aby chránilo tamější obyvatelstvo před hrozbou vojenských útoků. (Tamtéž, s. 158-159.)

Následně však došlo v **dubnu 1992** k **vypuknutí války v Bosně** (kde žili bosenští muslimové, katoličtí Chorvaté a pravoslavní Srbové), **když USA a EU podporovaly odtržení Bosny**. Tento krok vyvolal u Srbů rozhořčení. Poté došlo k eskalaci bojů mezi bosenskými Srby a bosenskými Chorvaty a muslimy. **Vedle NATO a EU, podporovala rozbití Jugoslávie i OSN**, tím, že byly **22. května 1992** Valným shromážděním přijaty do této organizace (OSN) **Bosna, Chorvatsko a Slovinsko**. Muslimský prezident Bosny **Alija Izetbegović** prohlásil jugoslávskou lidovou armádu, do které ještě před tím Bosna patřila, za **okupační vojsko** a **občanská válka se tím změnila na válku útočnou**, vedenou proti státu OSN. Tak se boje jen dále vystupňovaly. Naši Američtí přátelé, partneři a spojenci v rámci NATO podporovali někdy Chorvaty a někdy muslimy, nikdy ne Srby. (Tamtéž, s. 159-160.)

Rok 1995

Bombardování srbských pozic

Je málo známou, až utajovanou skutečností, že **během války v Bosně válčili militantní muslimové**, kteří v 80. letech bojovali společně s USA, CIA proti sovětům (Rusům) v **Afgánistánu**. Tak přes přítomnost „modrých přileb“ OSN v Bosně (od léta 1995), zde tvrdě **proti sobě bojovali bosenští Chorvaté, Srbové a armáda bosenských**

muslimů – která byla vytvořena pomocí peněz a militantních bojovníků, **džihádistů** z islámského světa, kteří v 80. letech společně s CIA, jak jsem výše uvedl, bojovali proti sovětským vojákům (Rusům) v **Afgánistánu** a nyní se **slétali do Bosny, bojovat za „demokracii“**.

Za udržení dominantního postavení USA a NATO ve světě. Přes varování před zásahem NATO, zahájily jejich letouny (NATO) **25. a 26. května 1995, na „žádost“ USA, bombardování srbských pozic v blízkosti Sarajeva**.

USA a další zpravodajské služby NATO



pašovaly tyto muslimské, džihádické – teroristické dobrodruhy, do Bosny a Hercegoviny převážně přes Chorvatsko. Tak islámské země posílaly „dobrovolníky“ pro boj na straně bosenských sil v Bosně a zakládaly tajné výcvikové tábory. Tito džihádisté pocházeli kromě **Afgánistánu** ze Saúdské Arábie, Turecka, Pákistánu, Íránu i Sýrie a **stali se zárodkem krystalizace vznikajícího globálního džihádu**. (Engdahl F. W., *Falošná demokracie... TORDEN 2020, s. 92.*)

Konkrétněji řečeno „Od roku 1992 do roku 1995 dopravil Pentagon letecky ti-



síce mudžáhídů al Káidy ze Střední Asie, do bývalé Jugoslávie, aby bojovali proti Srbům bok po boku s bosenskými muslimy. Mudžáhídi byli podle zpravodajských zdrojů „dopravováni americkými armádními silami pro speciální operace vybavenými vyspělým komunikačním zařízením“.

(Engdahl F. W., *Islámský terorismus v službách CIA-USA, Torden 2020, s. 182.*)

Rok 1999

Útočná válka NATO - „humanitární bombardování“ Srbska a anexe Kosova

V březnu 1999, po mediální masáži světové veřejnosti, že Srbové jsou zločinci a vraždí slušné a mírumilovné Albánce v Kosovské části Srbska, **zahájily letouny NATO opět bombardování Srbska**.

Jak o tom mluvil např. **ministr obrany USA W. Cohen**, prý: „V Kosově je již 100 tisíc mužů vojenského stáří nezvěstných... je možné, že byli zavražděni“. Informační **Agentura USA (USIA)** tvrdila, že „počet etnických Albánců, o nichž nejsou zprávy, se pohybuje od 250 tisíc... po víc než 400 tisíc.“ A to je ono: tak se znovu **potvrdilo, že metoda lži a manipulací se stala nejběžnější metodou Spojených států**, při prosazování svých světovládných zájmů **cestou agresí**! Proto byly šířeny zvěsti a lži, že Srbové údajně dělají etnické čistky, vraždí a znásilňují nesrbské obyvatelstvo. Tak se **naši američtí přátelé a šéfové v NATO rozhodli**, že je třeba **Srby ztrestat** intenzivním (slovy velkohubého, falešného „humanisty“ V. Havla) „**humanitárním bombardováním**“ při zajištění pomoci teroristické, kosovské osvobozené armády (UCK, kterou USA podporovaly od roku 1995) a „osvobodit“ kosovské Albánce, „**vyčistit Kosovo od Srbů**“. Rozbít Srbsko instalováním „Kosovské republiky“ nezávislé na Srbsku. Připomeňme, že v září 2020 uznalo samostatnost Kosovské republiky 98 členů OSN z celkových 193.

Tak se **Albánie, Chorvatsko a Slovinsko staly členy NATO** a na území srbského Kosova byla v roce 1999 vybudována jedna z největších amerických, vojenských základů v Evropě.

Tak se **Albánie, Chorvatsko a Slovinsko staly členy NATO** a na území srbského Kosova byla v roce 1999 vybudována jedna z největších amerických, vojenských základů v Evropě.

Rok 2001

Další válka NATO – USA a Velké Británie proti Afgánistánu

V roce 2001 USA společně s Velkou Británií, s paktem NATO, zahájily další válku, a to proti **Afgánistánu**, kdy se jí zúčastnilo i Německo – prý „**válka proti teroru**“! To je cíleně abstraktní fáze,

umožňující v rozporu s mezinárodním právem, s Chartou OSN, napadnout kteroukoli zemi, která bude označena za teroristickou, bez jakýchkoliv věrohodných důkazů.

Necelý měsíc po teroristických útocích z 11. září 2001 v New Yorku, na věže Světového obchodního centra a na Pentagon u Washingtonu D. C., které si vyžádaly téměř tři tisíce mrtvých, došlo k agresi proti Afghánistánu. Neboť prezident George Bush junior a viceprezident Dick Chejny obratem připsali, na základě plánované, připravené dezinformace, odpovědnost za útoky Saúdovi Usámovi bin Ládinovi. Tedy muslimské, teroristické (ne již jak dříve tvrdili „osvobozené“) síť al-Kajda, vybudované za jejich (CIA) přímé pomoci a podpory. Tak v reakci na ony útoky, při určení „jasného viníka“, **vyhlásily Spojené státy do světa, „válku proti terorismu“ a provedly 7. října 2001 invazi do Afghánistánu**, aby svrhly hnutí Tálibán, které poskytovalo zázemí teroristům z al-Kaidy. Šlo bezesporu o **nezákonnou útočnou válku**.

Prezident USA dal pokyn zaútočit na Afghánistán střelami s plochou dráhou letu, bojovými letouny a dálkovými bombardéry B-52 a nechal aktivován **článek 5, smlouvy NATO**, aby do agrese byly zataženy další země aliance. Vzhledem k tomu, že **je nejen u nás tento pakt**, s jeho reálnou historickou skutečností, zcela **falešně prezentován jako jen obranné a mírotvorné společenství**, je třeba připomenout, že již 26. září (tedy před 7. říjnem) **přistálo v Afghánistánu komando zabijáků CIA s teroristickým úkolem, zabít v rámci operace „Jawbreaker“ Usámu bin Ládina a jeho pomocníky**.

Brutální, **NEZÁKONNÉ VÁLKY** Spojených států proti Afghánistánu a Pákistánu vyvolané pod záminkou 11. září si u místního obyvatelstva těchto zemí vyžádalo krvavou daň.

Studie lékařů pro zodpovědnost z roku 2015 uvedla, že v Afghánistánu bylo zabito 220 tisíc lidí a v Pákistánu 80 tisíc lidí. Když se porovnají, při použití aritmetiky, hrůzy těchto 300 tisíc mrtvých se 3 tisíci oběťmi útoků z 11. září 2001, pak USA a jejich spojenci zabily 1 tisíc Afghánců a Pákistánců na každého mrtvého Američana, kdy tyto oběti neměli s teroristickými útoky 11. září vůbec nic společného. (Ganser D., *Impérium USA, Bezohledná světová velmoc*, TORDEN 2021, s. 269.) Ale taková už je Amerika,

„vlajková loď“ údajného „svobodného“, bohužel však nemírového, ale nejagresivnějšího světa.

Uvedené sdělení Z. Brzezinského potvrzují i jiné buržoazní, prokapitalistické zdroje.



Cílené vtažení SSSR do války v Afghánistánu v roce 1979

Pokud jde o válku v Afghánistánu, úvodem pohlédneme trochu do historie. Připomeňme tolik **přemílanou agresi SSSR proti Afghánistánu** (prosinec 1979), za účelem i dnes neexistující Sovětský svaz prezentovat jako zrádného agresora. Šlo přitom o něco zcela jiného. **V zájmu oslabení a diskreditace socialismu, vyprovokovaly Spojené státy SSSR k poslání jeho vojska do Afghánistánu**. Jak to potvrdil mj. A. Gračov (bývalý tiskový mluvčí Gorbačova), kterému při osobním setkání Z. Brzezinski řekl: „To byl můj nápad, **navrhl jsem Carterovi, aby vytvořil z Afghánistánu sovětský Vietnam...** Snažili jsme se zatáhnout vás tam, a proto jsme pomáhali z pákistánského území protivládním silám. **Moskva se chytla do této léčky a poslala tam svá vojska přímo do pastí opozice.**“

³⁾ Robert Gates: From the Shadows (Simon and Schuster 1996), s. 146; Převzato odkaz ³⁸⁷, in: Genser D., *Nezákonné války. Jak země NATO sabotují OSN...* GRADA PUBLISHING 2017, odkaz: s. 345, s. 185.

Již uvedený bezpečnostní poradce prezidenta Cartera Z. Brzezinski tuto dalekosáhlou výpověď potvrdil v roce 1998. Podle oficiální verze byla pomoc CIA mudžahedínům zahájena v roce 1980 – tedy poté, kdy Sověti 24. prosince vpadli do Afghánistánu. Jenže skutečnost, přísně utajovaná do nedávna, je úplně jiná. **Bylo to 3. července 1979, kdy prezident Carter podepsal první směrnici, zahajující tajnou pomoc protivníkům prosovětského režimu v Kábulu. USA tak spolu se Saúdskou Arábií zcela podstatně přispěly k vypuknutí války v Afghánistánu. Na zasedání RB OSN se o tom samozřejmě nehovořilo.** (Genser D., *Nezákonné války. Jak země NATO sabotují OSN. Kronika doby od Kuby po Sýrii*, GRADA PUBLISHING 2017, s. 184-185.) Tak jako ve zdrcující většině mnohých tajných, nezákonných válek USA.

Jistý francouzský novinář se Zbygněva Brzezinského, velkého antikomunistického, antisovětského i protiruského стратега zeptal, **zda nelituje „podpory islámských fundamentalistů, kteří předali své zbraně a zkušenosti teroristům“.**

Ten se svou nenávistí k Rusům odpověděl: **„Čeho bych měl litovat? Tajná operace byla vynikajícím nápadem. Měla ten efekt, že vlákala Rusy do afghánské pastí,“** radoval se.

„Co je důležitější pro světové dějiny? **Talibán, nebo zhroucení sovětského impéria?** Pár poblázněných muslimů, nebo osvobození střední Evropy a konec studené války?“ (Tamtéž, s. 185, odkaz 388 - s. 345.)



(Gračov A., *Zkáza Sovětského svazu...*, Grada 2017, s. 131.)

A to na rozdíl od agrese NATO, došlo k tomu na žádost levicové afghánské vlády. Aby bylo jasno, **na této válce se kromě SSSR a Afghánistánu aktivně podílely nejen Spojené státy, ale i Saúdská Arábie a Pákistán.**

Nejenže nedošlo ke konci studené války, ale **rozjel se dodnes nekončící řetězec válek horkých, s hrozbou rozpoutání nukleární, třetí světové války!** Čeho tedy litovat, že...?

Své bezohledné, agresivní zasahování do vnitřních záležitostí Afghánistánu i Pákistánu, z jehož území **Spojené státy** (CIA a Pentagonem) **přímo podporovaly své „dítě“**, fundamentalistické islámské bojovníky, z nichž vytvořily teroristickou síť – al-Kajdu, na jejímž čele **stanul Usáma bin Ládín**. Vyzbrojená moderními zbraňovými systémy z USA, sloužila al Kajda tajné službě CIA, jako významný nástroj v boji proti Sovětskému svazu a přispěla značnou měrou k jeho porážce.

Bombardování Iráku Spojenými státy a Velkou Británií v roce 1998

Irák v devadesátých letech netrpěl jen nemilosrdným embargem (jako od roku 2014 až dodnes Ruská federace a bude tomu tak nadále), byl také často bombardován. Dne 16. prosince 1998, na **rozkaz prezidenta USA B. Clintona a premiéra Velké Británie T. Blaira**, došlo k opětovnému **intenzivnímu bombardování Iráku**, a to po čtyři dny byl intenzivně bombardován. Tato již tak zpustošená země, která po porážce ve Druhé válce v Zálivu neměla žádné letectvo ani protivzdušnou obranu, nemohla chránit svůj vzdušný prostor před násobně, nejen technologicky vyspělejšími letectvy států NATO. **Americké válečné lodě odpařovaly na Irák střely s plochou dráhou letu**, přičemž **britské a americké letouny** tuto zemi **bombardovaly**. Šlo opět o **nezákonnou útočnou válku** (operaci „Dsert Fox“ Sadam – „Pouštní liška“), vedenou bez mandátu RB OSN.

Agresori přitom tvrdili, že prý Irák neprováděl odzbrojovací kroky požadované OSN. Toto lživé tvrzení šířil proamericky, až fanaticky orientovaný (fakticky sloužící Bílému domu a CIA) australský diplomat Richard Butler, jenž stál v čele Speciální komise RB OSN pro Irák (United Nations Special Commission – UNSCOM), jež měla za úkol dohlížet na zničení všech iráckých chemických a biologických zbraní a raket.

Šířil opakovaně lži, tak jako následně **B. Clinton a T. Blair**. Nemluvě o lži o údajném držení jaderných zbraní Irákem. (Genser D., *Nezákonné války. Jak země NATO sabotují OSN. Kronika doby od Kuby po Sýrii*, GRADA PUBLISHING 2017, s. 214-215.)

Nyní stručně k agresím NATO, jimiž se zabývám v textu „NÁDHERNÁ AMERIKA“

Vyvrcholením válečného tažení USA a V. Británie proti Iráku, byla válka za **prezidentování George Walkera Bushe**, juniora (2001–2009), **započatá v roce 2003, která trvala 8 let** (do roku 2011). Opět, jak jinak než zrežimovaná **pod naprosto bezostyšně lživými argumenty, že Saddám disponuje zbraněmi hromadného ničení** (chemickými, biologickými a jadernými, které nebyly nikdy, po okupaci Iráku, nalezeny!) a **navíc se prý podílel na přípravě teroristických útoků v USA 11. září**. Falešné „argumenty“, aby mohl být **odstraněn**.

Tak byla „zdůvodněna“ další, zcela NEZÁKONNÁ AGRESE, proti této zemi. Přitom ve své podstatě šlo **v této válce USA, VB a NATO o něco jiného, podstatnějšího. Prostřednictvím kontroly irácké ropy moci kontrolovat surovinové zdroje Blízkého východu**. A tak americký **prezident G. Bush mladší a britský premiér T. Blair, bez mandátu OSN**, dali rozkaz zaútočit **19. 3. 2003 na Irák a obsadit zemi i její ropné zdroje 300 tisíc vojáky**. Beze sporu šlo o **válečný zločin**, jehož se dopustily tyto imperialistické, pseudodemokratické země paktu NATO. Jen za prvé 3 dny bylo zabito 15 tisíc civilistů...

„Pro lidi v Iráku znamenala válka katastrofu.

Děti byly roztrhány tříštivými bombami. Ženy znásilněny a zabity.

Starci zastřeleni. Mnozí přišli o svůj dům i veškerý majetek. **Mladí muži byli krutě mučeni**: Jak v roce 2004 odhalil skandál s **mučením vězňů** ve věznici Abú-Ghrajb, **přípevňovali američtí vojáci Iráčanům na ruce a penis vodiče a pouštěli do nich elektrický proud**. Podrobné vyšetřování – „Body Count“ – Mezinárodní organizace lékařů pro zabránění jaderné válce, dospělo v roce 2015 k závěru, že **válka si od roku 2003 vyžádala životy miliónu**

Iráčanů.“ (Ganser D., *Nezákonné války. Jak země NATO sabotují OSN. Kronika doby od Kuby po Sýrii*, Grada publishing 2017, s. 222; Ganser D., *Impérium USA, Bezohledná světová velmoc*, TORDEN 2021, s. 269.) Obětí bylo jistě více. Vždyť v této válce, jak jsem již výše připomněl, bylo zabito, **zavražděno půl milionu dětí**. (Viz výše „Pro Albrightovou bylo půl milionu mrtvých dětí přijatelnou cenou...“, za válku v Iráku, PL 31. 10. 2014.)

Další zločiny „civilizovaného“, „svobodného světa“ - USA, zemí EU a NATO

K nim patří **Válka proti Libyi v roce 2011**, která byla bombardována státy NATO, vedenými USA, Francií a Velkou Británií, **kdy byl v průběhu této války Libyjský prezident Muḥammad Kádáfí záměrně zavražděn**. Tato útočná válka NATO byla přitom NEZÁKONNÁ. RB OSN totiž povolovala pouze zřízení bezletové zóny, nikoli agresí vedoucí ke změně režimu.

Dále je to **válka proti Sýrii v letech 2011 a 2015**. V součinnosti se státy (prý „obraného“, „mírotvorného“) **paktu NATO – USA, Velkou Británií, Francií, Tureckem a Německem** spolu se státy z oblasti Perského zálivu – **Katar a Saúdská Arábie**, se v roce 2011 pokusila svrhnout prezidenta Bašára al-Asada.

V březnu 2015 za podpory předních imperialistických států **paktu NATO – USA, Francie a Velké Británie** – napadla **Saúdská Arábie** bez mandátu OSN, sousední **Jemen**, což by nebylo vůbec možné bez pomoci uvedených zemí NATO. Šlo tedy o stejně nelegitimní, **nelegální útok** jako Saddáma Husajna na Kuvajt. Co je třeba připomenout je skutečnost, tak jako tehdy, tak i dnes panuje o tom téměř mrtvolné ticho. Tak jako i o tom, že **USA zaútočily na JEMEN** bezpilotními drony, již za prezidentování **Baracka Obamy**, 10. prosince 2009, tedy pouhý týden poté, co Obama obdržel zcela nezaslouženě Nobelovu cenu za mír. Udělení této ceny bylo zcela absurdní. Byl to totiž **B. Obama** (nositel Nobelovy ceny za mír!), kdo v lapidární formě **demonstroval strategii USA, této imperialistické supervelmoci, v otázce udržení jejich dominantní nadvlády** ve světě: „Musíme mít nejsilnější vojenskou sílu na světě a musíme, příležitostně, zkrotit ruce zemí, které by nedělaly to, co my potřebujeme, aby dělaly.“

(L. Man, *Kdyby to tak řekl Putin*, s. 26.)

K tomu se ještě následně vrátím a doplním o další fakta.

(Pokračování příště.)
Zdeněk Košťál

